

عنوان مقاله:

اثر تنظیم تقارن وزن بر عملکرد تعادل و راه رفتن در بیماران سکتة مغزی مزمن

محل انتشار:

فصلنامه علوم پیراپزشکی و توانبخشی مشهد، دوره 4، شماره 1 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

مانیا شیخ - متخصص فیزیوتراپی، استادیار، گروه فیزیوتراپی، دانشکده علوم پیراپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران

محمودرضا آذریژوه - متخصص مغز و اعصاب، دانشیار، گروه اعصاب، بیمارستان قائم، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران

پیام ساسان نژاد - متخصص مغز و اعصاب، دانشیار، گروه اعصاب، بیمارستان قائم، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران

محمد راوری - کارشناس ارشد مهندسی پزشکی، گروه مهندسی پزشکی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد مشهد، مشهد، ایران

خلاصه مقاله:

هدف: هدف این مطالعه بررسی تاثیر تحمل وزن اجباری به همراه تمرین درمانی بر آزمون های عملکردی تعادل و راه رفتن در بیماران سکتة مغزی بود. روش بررسی: 32 بیمار همی پارزی در گروه های تجربی و کنترل (16 بیمار در هر گروه) در این مطالعه شرکت نمودند. بیماران گروه تجربی کفش هایی را که یک کفی به ضخامت 6 میلی متر در سمت سالم به منظور افزایش تقارن وزن جاسازی شده بود بمدت شش هفته پوشیدند و روزانه 90 دقیقه تمرینات بازآموزی تعادل و راه رفتن را انجام دادند. بیماران گروه کنترل فقط تمرینات درمانی را دریافت کردند. ارزیابی ها شامل درصد تحمل وزن بر اندام مبتلا، سرعت راه رفتن، طول گام، آزمون (Timed up and go; TUG) و آزمون Berg Balance Scale; BBS بود که قبل و پس از درمان و 3 ماه پس از خاتمه درمان در هر دو گروه ثبت شدند. یافته ها: بررسی های درون گروهی نشان داد که در هر دو گروه، کلیه متغیرها در پایان درمان بهبودی معنی داری نشان دادند و اثرات بهبودی در دوره پیگیری حفظ شد. در گروه تجربی، درصد تحمل وزن بر اندام مبتلا در دوره پیگیری نیز افزایش معنی دار داشت. مقایسه یافته های بین گروهی نشان داد که درصد تحمل وزن بر اندام مبتلا و آزمون BBS افزایش بیشتری در گروه تجربی نسبت به گروه کنترل داشتند $P=0/001$

کلمات کلیدی:

سکتة مغزی، تحمل وزن، تعادل، راه رفتن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/791119>

